

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

6 czerwca 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 178/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 178/02	Sprawa C-38/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 24 stycznia 2017 r. – GT/HS	2
2017/C 178/03	Sprawa C-79/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) w dniu 14 lutego 2017 r. – Gmalieva s.r.o. i in./Landespolizeidirektion Oberösterreich.	3
2017/C 178/04	Sprawa C-84/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 15 lutego 2017 r. przez Société des Produits Nestlé SA	4
2017/C 178/05	Sprawa C-85/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Société des produits Nestlé, wniesione w dniu 15 lutego 2017 r.	5

2017/C 178/06	Sprawa C-115/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 6 marca 2017 r. – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot.	6
2017/C 178/07	Sprawa C-116/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 7 marca 2017 r. – Reinhard Nagel/Swiss International Air Lines AG	6
2017/C 178/08	Sprawa C-119/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 6 marca 2017 r. – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean/OTP BAAK NYRT reprezentowany przez OTPBANK SA reprezentowany przez Sucursala Sibiu, OTP BAAK NYRT reprezentowany przez OTPBANK SA	7
2017/C 178/09	Sprawa C-124/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Südbayern (Niemcy) w dniu 10 marca 2017 r. – Vossloh Laeis GmbH/Stadtwerke München GmbH	8
2017/C 178/10	Sprawa C-137/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 20 marca 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Van Gennip BVBA i in.	9
2017/C 178/11	Sprawa C-153/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 marca 2017 r. – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd	10
2017/C 178/12	Sprawa C-160/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 1 marca 2017 r. – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne	11
2017/C 178/13	Sprawa C-164/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Edel Grace, Peter Sweetman/An Bord Pleanála	11
2017/C 178/14	Sprawa C-167/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Volkmar Kłohn/An Bord Pleanála	12
2017/C 178/15	Sprawa C-175/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 6 kwietnia 2017 r. – X/Belastingdienst/Toeslagen	13

Sąd

2017/C 178/16	Sprawa T-570/16: Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego do zadań pomocniczych — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Mobbing — Artykuł 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Czteromiesięczny regulaminowy termin na udzielenie odpowiedzi — Decyzja OUZU o wszczęciu dochodzenia administracyjnego — Niezajęcie przez OUZU stanowiska w sprawie rzeczywistego charakteru zarzucanego mobbingu w regulaminowym terminie na udzielenie odpowiedzi — Pojęcie dorozumianej decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia — Akt nieistniejący — Niedopuszczalność)	14
2017/C 178/17	Sprawa T-584/16: Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament (Służba publiczna — Personel kontraktowy do zadań pomocniczych — Artykuł 3b WZiP — Kolejne zatrudnienia w charakterze pracownika — Umowy na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Nadużycie władzy — Wniosek o udzielenie wsparcia — Prawo do bycia wysłuchanym — Odpowiedzialność pozaumowna)	14
2017/C 178/18	Sprawa T-152/12: Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Deutsche Post/Komisja (Pomoc państwa — Sektor pocztowy — Pomoc przyznana Deutsche Post przez władze niemieckie — Podwyżka cen znaczków w związku z subwencjami wypłaconymi w celu pokrycia kosztów emerytur pracowników mających status urzędnika — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Umorzenie postępowania)	15

2017/C 178/19	Sprawa T-488/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMART) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	16
2017/C 178/20	Sprawa T-489/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SNAP) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	16
2017/C 178/21	Sprawa T-498/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (Viewty) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	17
2017/C 178/22	Sprawa T-499/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	17
2017/C 178/23	Sprawa T-500/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	18
2017/C 178/24	Sprawa T-534/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)	18
2017/C 178/25	Sprawa T-603/15: Postanowienie Sądu z dnia 27 marca 2017 r. – Frank/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Program ramowy „Horyzont 2020” w zakresie badań naukowych i innowacji — Zaproszenie do składania wniosków i powiązanych działań przewidzianych w programie pracy ERBN na rok 2015 — Decyzja ERBN stwierdzająca brak kwalifikowalności wniosku złożonego przez skarżącą — Dorozumiana decyzja Komisji oddalająca skargę administracyjną na decyzję ERBN — Błędne wskazanie strony pozwanej — Niedopuszczalność)	19
2017/C 178/26	Sprawa T-101/16: Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Klausner Holz Niedersachsen/Komisja (Skarga na bezczynność — Pomoc państwa — Dostawa drewna — Wstępne badanie domniemanej pomocy przyznanej przez władze niemieckie w postaci umów dostawy drewna — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję w rozsądnym terminie — Oczywista niedopuszczalność)	20
2017/C 178/27	Sprawa T-199/16: Postanowienie Sądu z dnia 20 marca 2017 r. – Kohrener Landmolkerei i DHG/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności — System gwarantowanych tradycyjnych specjalności — Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/304 — Termin na złożenie do Komisji przez właściwe organy zawiadomienia o sprzeciwie — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	20
2017/C 178/28	Sprawa T-203/16: Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark/Komisja (Pomoc państwa — Skarga do Komisji — Skarga na bezczynność — Zajęcie przez Komisję stanowiska kończące stan bezczynności — Umorzenie postępowania)	21
2017/C 178/29	Sprawa T-725/16: Postanowienie Sądu z dnia 27 marca 2017 r. – Palos Caravina/CdT (Służba publiczna — Personel tymczasowy — Urzędnicy — Zatrudnienie — Przekazanie informacji dotyczących powołania osoby trzeciej — Artykuł 25 akapit trzeci regulaminu pracowniczego — Umorzenie postępowania)	21
2017/C 178/30	Sprawa T-20/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Węgry/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Węgierski podatek obrotowy od reklamy — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej zwrot — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	22

2017/C 178/31	Sprawa T-86/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Le Pen/Parlament (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Członek Parlamentu Europejskiego — Odzyskanie przez potrącenie dodatków wypłaconych z tytułu zwrotu kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	22
2017/C 178/32	Sprawa T-139/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kibelisa/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	23
2017/C 178/33	Sprawa T-140/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kampete/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	23
2017/C 178/34	Sprawa T-141/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Amisi Kumba/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	24
2017/C 178/35	Sprawa T-142/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kaimbi/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	24
2017/C 178/36	Sprawa T-143/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Ilunga Luyoyo/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	25
2017/C 178/37	Sprawa T-144/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Numbi/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	25
2017/C 178/38	Sprawa T-145/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kanyama/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	26
2017/C 178/39	Sprawa T-167/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 marca 2017 r. – RV/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Służba publiczna — Skierowanie na urlop i na emeryturę — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	26
2017/C 178/40	Sprawa T-191/17: Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2017 r. – Boehringer Ingelheim International/Komisja	27
2017/C 178/41	Sprawa T-192/17: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2017 r. – RZ/EKES i Komitet Regionów	27
2017/C 178/42	Sprawa T-200/17: Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2017 r. – SB/EUIPO	29
2017/C 178/43	Sprawa T-214/17: Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2017 r. – Out of the blue/EUIPO – Dubois i MFunds USA (FUNNY BANDS)	29
2017/C 178/44	Sprawa T-218/17: Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament	30
2017/C 178/45	Sprawa T-219/17: Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – M J Quinlan & Associates/EUIPO – Intersnack Group (Kształt kangura)	31
2017/C 178/46	Sprawa T-220/17: Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – Pfalzmarkt für Obst und Gemüse/EUIPO (100 % Pfalz)	31
2017/C 178/47	Sprawa T-230/17: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2017 r. – Rstudio/EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO)	32

2017/C 178/48	Sprawa T-299/13: Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – El Corte Inglés/EUIPO – AATC Trading (ALIA)	33
2017/C 178/49	Sprawa T-788/14: Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2017 r. – MPF Holdings/Komisja	33
2017/C 178/50	Sprawa T-145/16: Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2017 r. – Corsini Santolaria/EUIPO – Molins Tura (biombo 13)	33
2017/C 178/51	Sprawa T-383/16: Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Tri Ocean Energy/Rada	33
2017/C 178/52	Sprawa T-709/16: Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2017 r. – La Patrouille/EUIPO – Alpha Industries (Przedstawienie kanciastej figury)	34
2017/C 178/53	Sprawa T-710/16: Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2017 r. – La Patrouille/EUIPO – Alpha Industries (AEROBATIX)	34
2017/C 178/54	Sprawa T-30/17: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 6 lutego 2017 r. – Bender/Parlament	34
2017/C 178/55	Sprawa T-75/17: Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)	34
2017/C 178/56	Sprawa T-76/17: Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)	34
2017/C 178/57	Sprawa T-77/17: Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)	35

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 178/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 168 z 29.5.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 161 z 22.5.2017

Dz.U. C 151 z 15.5.2017

Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Dz.U. C 129 z 24.4.2017

Dz.U. C 121 z 18.4.2017

Dz.U. C 112 z 10.4.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 24 stycznia 2017 r. – GT/HS

(Sprawa C-38/17)

(2017/C 178/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GT HS.

Strona pozwana: HS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z kompetencjami Unii Europejskiej przyznanymi w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów,

z zasadami podstawowymi prawa Unii: równości wobec prawa, prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem oraz do rzetelnego procesu, a także

z różnymi fragmentami preambuły dyrektywy 93/13/WE⁽¹⁾ („[mając na uwadze] [...] dwa programy wspólnotowe w dziedzinie ochrony konsumentów i polityki informacyjnej podkreśliły znaczenie ochrony konsumentów przed nieuczciwymi warunkami umownymi; taką ochronę powinny przewidywać przepisy ustawowe i wykonawcze, które podlegają harmonizacji na poziomie Wspólnoty lub zostają bezpośrednio na tym poziomie przyjęte; zgodnie z zasadą ustanowioną pod nazwą »Ochrona gospodarczych interesów konsumentów«, zgodnie z powyższymi programami: »nabywcy towarów i usług powinni być chronieni przed nadużyciami ze strony sprzedawców lub dostawców, w szczególności przed jednostronnymi standardowymi umowami i niedozwolonym wyłączeniem z umów podstawowych praw«; bardziej skuteczną ochronę konsumenta można osiągnąć poprzez przyjęcie jednolitych norm prawnych dotyczących nieuczciwych warunków; powyższe normy powinny odnosić się do wszelkich umów zawieranych pomiędzy sprzedawcami lub dostawcami a konsumentami; przy czym niniejsza dyrektywa nie będzie dotyczyła między innymi umów o pracę, umów dotyczących sukcesji praw, umów dotyczących praw z zakresu prawa rodzinnego oraz umów dotyczących tworzenia i organizowania spółek lub porozumień partnerskich; konsument musi otrzymać taką samą ochronę zarówno w umowach zawieranych ustnie, jak i na piśmie, bez względu na to, czy postanowienia pisemnej umowy zostały zawarte w jednym czy kilku dokumentach; jednakże obowiązujące prawo krajowe pozwala jedynie na częściową harmonizację przepisów; niniejsza dyrektywa dotyczy w szczególności warunków umownych, które nie zostały indywidualnie wynegocjowane; państwa członkowskie w poszanowaniu postanowień Traktatu powinny mieć możliwość zapewnienia konsumentom wyższego poziomu bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie przepisów prawa krajowego bardziej rygorystycznych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie; [...] umowy powinny być sporządzane prostym i zrozumiałym językiem, a konsument powinien mieć faktycznie możliwość zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy, a wszelkie wątpliwości powinny być interpretowane na jego korzyść; [...]” i wreszcie

z art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy 93/13/WE

orzecznictwo krajowe o charakterze normatywnym (wiązącym), które:

- a) nie nakłada na kontrahenta konsumenta, jako przesłanki ważności umowy, obowiązku umożliwienia konsumentowi zapoznania się przed zawarciem umowy z warunkami umownymi, sporządzonymi prostym i zrozumiałym językiem, stanowiącymi główny przedmiot rzeczonyj umowy – w tym z kursem walutowym mającym zastosowanie do wypłaty środków z tytułu kredytu w walucie obcej – w celu uniknięcia nieważności umowy;
- b) zezwala, by kontrahent konsumenta jedynie poinformował go (na przykład w odrębnym dokumencie) o warunkach umownych, sporządzonych prostym i zrozumiałym językiem, stanowiących główny przedmiot rzeczonyj umowy dopiero po zaciągnięciu przez konsumenta nieodwołalnego zobowiązania do wykonania umowy, a sytuacja taka nie jest uważana za powód nieważności umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29 – wyd. spec w jęz. polskim rozdz. 15, t. 2, s. 288)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 14 lutego 2017 r. – Gmalieva s.r.o. i in./Landespolizeidirektion
Oberösterreich.**

(Sprawa C-79/17)

(2017/C 178/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Pozwany organ: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać za spójną w rozumieniu art. 56 i nast. TFUE ustanawiającą monopol wewnątrz krajową regulację w dziedzinie gier losowych w świetle tego, że

— przyjmując za podstawę założenie, iż

- a) wystarczy ustalenie stanu faktycznego i ocena w oparciu o dowody przedstawione przez podmioty państwowe i prywatne strony postępowania jak również dowody powszechnie znane (zob. bliżej w tym zakresie sprawę C-685/15) i
- b) nie występuje jakiegokolwiek związanie stanowiskiem prawnym innych sądów krajowych, które dokonały autonomicznej kontroli spójności (zob. bliżej w tym zakresie sprawę C-589/16) –

w postępowaniu sądowym uwzględniającym ww. zastrzeżenia i tym samym opowiadającym w sposób domniemany sformułowanej w art. 6 ust. 1 EKPC wzgl. art. 47 EKPP zasadzie rzetelności, jako podstawę ustalono, że

— uzależnienie od gier nie stanowi problemu społecznego wymagającego działania ze strony państwa,

— zakazane gry losowe nie są uważane za działanie kryminalne, lecz jedynie (choć często) jako administracyjno-policyjne zakłócenie porządku,

- wpływy państwa z gier losowych wynoszą w skali roku ponad 500 mln EUR (= 0,4 % ogólnego budżetu państwa) oraz
 - środki reklamy posiadaczy koncesji w dużej mierze mają również na celu zachęcenie do gier losowych osób dotychczas nieuczestniczących w takich grach?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy taki system, który ani wyraźnie ustawowo nie określa związanych z nim realizowanych celów, ani spoczywającego na państwie ciężaru dowodu z punktu widzenia faktycznej realizacji tych celów, lecz powierza wypracowanie zasadniczych kryteriów spójności oraz ich kontrolę sądom krajowym w ten sposób, że w efekcie nie jest zagwarantowany w sposób niezawodny sprawiedliwy proces sądowy w rozumieniu art 6 ust. 1 EKPC wzgl. w rozumieniu art. 47 TFUE, należy zakwalifikować jako spójny w rozumieniu art. 56 i nast. TFUE?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze lub drugie: Czy taki system należy zakwalifikować jako proporcjonalny w rozumieniu art. 56 i nast. TFUE w świetle ustawowo unormowanych, daleko sięgających wykonawczych uprawnień interwencyjnych o charakterze władczym, które nie wymagają każdorazowo uprzedniego sądowego zezwolenia lub kontroli?
- 4) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie: Czy taki system należy zakwalifikować jako proporcjonalny w rozumieniu art. 56 i nast. TFUE w świetle tego, że samo unormowanie surowych przesłanek dostępu bez równoczesnego określenia liczby dostępnych koncesji spowodowałoby porównywalnie nieznaczną ingerencję w swobodę świadczenia usług?
- 5) W razie odpowiedzi przeczącej na jedno z powyższych pytań: Czy sąd krajowy, który stwierdził niezgodność z prawem Unii monopolu ustanowionego w GSpG, opierając się na takim założeniu, ma obowiązek stwierdzenia niezdolności z prawem nie tylko środków interwencji ustanowionych w ramach zawisłych przed nim postępowań, lecz ponadto z urzędu w ramach swojej właściwości (np. w drodze wznowienia tych postępowań) także uchylecia z konieczności mających akcesoryjny charakter sankcji, które jednak już weszły w życie (jak np. kary administracyjne)?

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-112/13:
Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej,
wniesione w dniu 15 lutego 2017 r. przez Société des Produits Nestlé SA**

(Sprawa C-84/17 P)

(2017/C 178/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Société des produits Nestlé SA (przedstawiciel: G.S.P. Vos, Advocaat)

Druga strona postępowania: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, a także Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku wydanego przez Sąd w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-112/13, ze względu na to, że Sąd naruszył art. 7 ust. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (zwanego rozporządzeniem nr 207/2009) ⁽¹⁾; oraz
- obciążenie strony pozwanej – skarżącej w postępowaniu przed Sądem – oraz Mondelez UK Holdings & Services Ltd kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Spółka Nestlé złożyła odwołanie od wyroku wydanego przez Sąd ze względu na to, że Sąd naruszył art. 7 ust. 3 i 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 207/2009 ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 2015/2424, zwanego także rozporządzeniem nr 207/2009.

Ścisłej, Nestlé kwestionuje wyrok Sądu w zakresie, w jakim wskazano w nim, że – jeśli chodzi o terytorium, w odniesieniu do którego należy wykazać charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania – wspomniany charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania powinien zostać wykazany w odniesieniu do całego terytorium Unii Europejskiej, czyli w odniesieniu do wszystkich rozpatrywanych państw członkowskich.

- (¹) Rozporządzenie (WE) 207/2009 Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. 2015, L 341, s. 21).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-112/13:
Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Société
des produits Nestlé, wniesione w dniu 15 lutego 2017 r.**

(Sprawa C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, dawniej Cadbury Holdings Ltd (przedstawiciele: T. Mitcheson QC, barrister, P. Walsh, J. Blum i S. Dunstan, solicitors) (przedstawiciel: G.S.P. Vos, Advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Société des produits Nestlé SA

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o stwierdzenie nieważności następujących części wyroku Sądu wydanego w sprawie T-112/13:

- 1) wniosków dotyczących części drugiej zarzutu pierwszego przedstawionych w pkt 37–44;
- 2) wniosków dotyczących części pierwszej zarzutu pierwszego przedstawionych w pkt 58–64;
- 3) wniosków dotyczących części trzeciej zarzutu pierwszego przedstawionych w pkt 78–111; oraz
- 4) wniosków dotyczących części czwartej zarzutu pierwszego przedstawionych w pkt 144–169, a także części pkt 177, w którym wskazano, że „*mimo bowiem że wykazano, iż sporny znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania w Danii, w Niemczech, w Hiszpanii, we Francji, we Włoszech, w Niderlandach, w Austrii, w Finlandii, w Szwecji i w Zjednoczonym Królestwie*”.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnioski Sądu przedstawione w pkt 37–44 wyroku naruszają prawo w zakresie, w jakim dotyczą części drugiej zarzutu pierwszego. Część druga dotyczy używania znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich towarów, dla których został on zarejestrowany. Sąd popełnił błąd, gdy orzekł, że używanie w obrocie tabliczki czekolady składającej się z czterech paluszków o kształcie trapezu można zakwalifikować jako używanie cukierka lub ciastka.
- 2) Wnioski Sądu przedstawione w pkt 58–64 wyroku dotyczące części pierwszej zarzutu pierwszego naruszają prawo. Część pierwsza dotyczy używania znaku towarowego w formie, w jakiej został on zarejestrowany. Mondelez podnosi, że znak towarowy wcale nie był używany w formie, w jakiej został zarejestrowany. Sąd zastosował błędne kryteria prawne: i) nie nadając wystarczającego znaczenia swojemu wnioskowi, zgodnie z którym tabliczka ma formę, jaka zwykle przychodzi na myśl w odniesieniu do rozpatrywanych towarów; ii) opierając się na „spontanycznym i natychmiastowym skojarzeniu” między formą a wyrazem KITKAT, wbrew wskazówkom zawartym w wyroku C-215/14.

- 3) Wnioski Sądu przedstawione w pkt 78–111 wyroku dotyczące części trzeciej zarzutu pierwszego naruszają prawo. Część ta dotyczy braku używania znaku towarowego jako wskazania pochodzenia oraz przedstawionych w tym względzie dowodów. Sąd zastosował błędne kryterium prawne, opierając się na ustaleniach odnoszących się do uznania lub skojarzenia. Prawidłowe stanowisko polega na ustaleniu, czy zainteresowane kręgi postrzegają towar lub usługę oznaczone jedynie zgłoszonym znakiem towarowym – w przeciwieństwie do wszelkiego innego znaku towarowego, jaki także można zawrzeć – jako pochodzące z określonego przedsiębiorstwa, zgodnie z rozumowaniem przedstawionym przez Trybunał w wyroku C-215/14.
- 4) Wnioski Sądu przedstawione w pkt 144–169 wyroku i we fragmencie zawartym w pkt 177, w którym wskazano, że „mimo bowiem że wykazano, iż sporny znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania w Danii, w Niemczech, w Hiszpanii, we Francji, we Włoszech, w Niderlandach, w Austrii, w Finlandii, w Szwecji i w Zjednoczonym Królestwie”, naruszają prawo w zakresie, w jakim dotyczą części czwartej zarzutu pierwszego. Część czwarta dotyczy braku wykazania charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania znaku towarowego w całej Unii Europejskiej. Sąd słusznie stwierdził, że Nestlé nie wykazała, iż znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w całej Unii Europejskiej, a Mondelez nie zamierza kwestionować tego stwierdzenia. Jednak Mondelez nie przyznaje, że Nestlé kiedykolwiek wykazała uzyskanie charakteru odróżniającego przez znak towarowy w 10 państwach członkowskich UE w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy został zarejestrowany, lub w ogóle uzyskanie charakteru odróżniającego. Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne w odniesieniu do każdego z rozpatrywanych państw członkowskich, przy uwzględnieniu że ani uznanie, ani przyznanie, ani skojarzenie nie są równoważne postrzeganiu przez właściwych konsumentów znaku towarowego jako wskazującego pochodzenie, jak wymaga tego kryterium wskazane przez Trybunał w wyroku C-215/14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 6 marca 2017 r. – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot.

(Sprawa C-115/17)

(2017/C 178/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Strona pozwana: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie skazaniu oskarżonego za uzyskanie nienależnych refundacji eksportowych w drodze oszustw lub niezgodnych z prawdą deklaracji dotyczących rodzaju towarów, w odniesieniu do których zostały złożone wnioski o refundacje, w wypadku gdy w wyniku zmiany przepisów następującej po wystąpieniu okoliczności faktycznych, towary faktycznie wywiezione przez tę osobę zostały objęte tymi refundacjami?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 7 marca 2017 r. – Reinhard Nagel/Swiss International Air Lines AG

(Sprawa C-116/17)

(2017/C 178/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Reinhard Nagel

Strona pozwana: Swiss International Air Lines AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewoźnik lotniczy może dokonać potrącenia zawsze, czy też możliwość potrącenia uzależniona jest od tego, czy prawo krajowe je dopuszcza lub czy sąd uzna je za słuszne?
- 2) W przypadku, gdy znajduje zastosowanie prawo krajowe lub do sądu należy wydanie rozstrzygnięcia decyzji uznaniowej: Czy odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia⁽¹⁾ ma na celu jedynie wynagrodzenie niedogodności i straty czasu doznanych przez pasażerów wskutek odwołania lotu, czy też również naprawienie szkód materialnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 6 marca 2017 r. – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean/OTP BAAK NYRT
reprezentowany przez OTPBANK SA reprezentowany przez Sucursala Sibiu, OTP BAAK NYRT
reprezentowany przez OTPBANK SA**

(Sprawa C-119/17)

(2017/C 178/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony

Strona skarżąca: Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

Strona pozwana: OTP BAAK NYRT reprezentowany przez OTPBANK SA reprezentowany przez Sucursala Sibiu, OTP BAAK NYRT reprezentowany przez OTPBANK SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 93/[1]3/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾, w związku z ogólną zasadą „in dubio pro consumer”, wynikającą z art. 5 ust. 1 zdanie drugie tej dyrektywy, i orzecznictwem Unii, należy interpretować w ten sposób, że warunki umowy kredytu bankowego:
 - które przyznają kredytobiorcy kwotę pieniężną wyrażoną w jednej walucie (walucie obcej) i zobowiązują go do jej spłaty w tej samej walucie (walucie obcej), lecz z okoliczności towarzyszących zawarciu i realizacji umowy kredytu wynika, że w rzeczywistości została udostępniona kwota w innej walucie oraz że waluta rozliczeniowa została zastosowana jedynie wirtualnie i do celów obliczenia kredytu;
 - które przenoszą całe ryzyko związane z oceną zewnętrznej i/lub wewnętrznej wartości waluty rozliczeniowej stosowanej wirtualnie (waluty obcej) na kredytobiorcę (konsumenta), pomimo iż otrzymał on inną walutę płatności, rzeczywiście wykorzystaną;
 - które nakładają zobowiązanie pieniężne na konsumenta do zapłaty, w ramach rat kredytowych, kwot wynikających z różnicy między ratami obliczonymi w walucie rozliczeniowej wirtualnie oferowanej kredytobiorcy a ratami obliczonymi w walucie płatności rzeczywiście wykorzystanej;

- które nakładają zobowiązanie pieniężne na konsumenta do zapłaty, w ramach rat kredytowych, kwot wynikających z różnicy między ratami obliczonymi w walucie rozliczeniowej wirtualnie oferowanej kredytobiorcy a ratami obliczonymi w walucie płatności rzeczywiście wykorzystanej;

mogą być uznane za nieuczciwe?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, jakie kryteria jest zobowiązany zastosować sąd krajowy celem zbadania tego ewentualnie nieuczciwego charakteru w odniesieniu do sytuacji faktycznej opisanej w pierwszym pytaniu?
- 3) Czy warunki opisane w pierwszym pytaniu mogą być uważane za niewchodzące w zakres głównego przedmiotu umowy kredytu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993 L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Südbayern
(Niemcy) w dniu 10 marca 2017 r. – Vossloh Laeis GmbH/Stadtwerke München GmbH**

(Sprawa C-124/17)

(2017/C 178/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Vergabekammer Südbayern

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Vossloh Laeis GmbH

Przeciwnik wniosku: Stadtwerke München GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie państwa członkowskiego – według którego warunkiem skuteczności wskazania przez wykonawcę podjętych środków naprawczych jest to, że wyjaśnia on fakty i okoliczności związane są z przestępstwem lub wykroczeniem i powstała w wyniku tego szkoda nie tylko w ramach aktywnej współpracy z organami śledczymi, lecz również w ramach współpracy z instytucją zamawiającą, jest zgodne z postanowieniami art. 80 dyrektywy 2014/25/UE ⁽¹⁾ w związku z art. 57 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2014/24/UE ⁽²⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie a): czy art. 57 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2014/24/UE należy w związku z tym interpretować w ten sposób, że dany podmiot gospodarczy dla uznania skuteczności podjętych przez niego środków naprawczych jest zobowiązany wobec instytucji zamawiającej do udzielenia wyjaśnień na temat stanu rzeczy w takim zakresie, aby instytucja ta mogła sama ocenić, czy podjęte środki (techniczne, organizacyjne i kadrowe a także rekompensata szkody) są odpowiednie i wystarczające?
- 3) Dla dobrowolnych podstaw wykluczenia, które uregulowano w art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE maksymalny okres lub termin dla wykluczenia wynosi zgodnie z art. 57 ust. 7 dyrektywy 2014/24/UE trzy lata, licząc od danego wydarzenia. Czy pod danym wydarzeniem należy rozumieć zaistnienie wymienionych w art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE podstaw wykluczenia, czy też chodzi tu o moment, od którego instytucja zamawiająca dysponuje pewną i potwierdzoną wiedzą o wystąpieniu podstawy wykluczenia?

- 4) Czy zgodnie z powyższym w przypadku spełnienia przesłanki wykluczającej, wynikającej z art. 54 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE poprzez udział wykonawcy w kartelu, danym wydarzeniem w rozumieniu art. 54 ust. 7 dyrektywy 2014/24/UE jest zaprzestanie udziału w kartelu lub też uzyskanie przez instytucję zamawiającą pewnej i potwierdzonej wiedzy o jego udziale w kartelu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 243).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 20 marca 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Van Gennip BVBA i in.

(Sprawa C-137/17)

(2017/C 178/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy następujące naruszenia belgijskich przepisów dotyczących materiałów pirotechnicznych kwalifikują się jako „[poważne⁽¹⁾] naruszenia” w rozumieniu art. 45 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych⁽²⁾:
- a) sprzedaż wyrobów pirotechnicznych zawierających 2,666 kg materiałów pirotechnicznych, stanowiąca naruszenie art. 265 pkt 7 i art. 257 Koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen [dekretu królewskiego z dnia 23 września 1958 r. w sprawie ogólnego uregulowania produkcji, składowania, posiadania, sprzedaży, transportu i wykorzystywania materiałów wybuchowych], zabraniających sprzedaży wyrobów pirotechnicznych zawierających ponad 1 kg materiałów pirotechnicznych, jeżeli konsument nie posiada uzyskanego indywidualnie zezwolenia administracyjnego na posiadanie większej ilości materiałów pirotechnicznych;
 - b) przekroczenie ustalonego limitu dla składowania i nieprzestrzeganie miejsc składowania ustalonych w federalnym zezwoleniu wydanym na podstawie ww. dekretu królewskiego z 1953 r., mimo iż na poziomie gminnym wydane zostało już zezwolenie w kontekście ustawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska na skład we wskazanych miejscach rzeczywiście składowanych większych ilości;
 - c) krótkoterminowe tymczasowe składowanie bardzo niewielkich ilości wyrobów pirotechnicznych w różnych, nieobjętych konkretnie zezwoleniem miejscach w ramach posesji zajmowanej przez sklep detaliczny prowadzący sprzedaż wyrobów pirotechnicznych, będący w posiadaniu zarówno federalnego zezwolenia wydanego na podstawie ww. dekretu królewskiego z 1953 r., jak i gminnego zezwolenia wydanego w kontekście ustawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska?
- 2) Czy zasada swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych⁽³⁾ (obecnie art. 4 ust. 1 dyrektywy 2013/29/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [12] czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych), w odnośnym przypadku w związku z art. 10 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽⁴⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które w odniesieniu do miejsc składowania zgodnych z dyrektywą wyrobów pirotechnicznych w kontekście handlu detalicznego ustanawia podwójny wymóg uzyskania z jednej strony zezwolenia wydanego na podstawie przepisów dotyczących produkcji, składowania, posiadania, sprzedaży, transportu i wykorzystywania materiałów wybuchowych, jak zezwolenia wydanego w kontekście ustawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska w stosunku do szkodliwych przedsiębiorstw, mimo iż obydwa systemy wydawania zezwoleń w istocie dążą do realizacji tego samego celu (prewencyjnej oceny zagrożenia bezpieczeństwa), a jeden z tych dwóch systemów (mianowicie ten dotyczący materiałów wybuchowych) przewiduje (bardzo) niską górną granicę dla składowania sztucznych ogni (50 kg materiałów pirotechnicznych (tzn. aktywnych substancji)?

- 3) Czy zasada swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2013/29 [...] oraz art. 6 ust. 2 dyrektywy 2007/23 [...] (w odnośnym przypadku w związku z art. 34, 35 i 36 TFUE) i w związku z zasadą proporcjonalności stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które zabrania konsumentom posiadania sztucznych ogni lub wykorzystywania ich oraz sprzedaży na ich rzecz sztucznych ogni (wyrobów pirotechnicznych należących do klas 2 i 3 w rozumieniu dyrektywy 2007/23/WE) zawierających więcej niż 1 kg materiałów pirotechnicznych?

⁽¹⁾ Przep. tłum.: zarówno w polskiej jak i niderlandzkiej wersji językowej w art. 45 dyrektywy mowa jest jedynie o naruszeniach, a nie o **poważnych** naruszeniach.

⁽²⁾ Dz.U. 2013 L 178, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. 2007, L 154, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 marca 2017 r. – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Sprawa C-153/17)

(2017/C 178/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Strona pozwana: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku gdy ogólne koszty pośrednie przypadające na transakcje sprzedaży ratalnej (obejmujące zwolnione z VAT zapewnienie finansowania oraz podlegające opodatkowaniu VAT dostawy pojazdów) zostały włączone jedynie w cenę świadczonego przez podatnika zapewnienia finansowania zwolnionego z VAT, podatnikowi przysługuje prawo do dokonania odliczenia podatku naliczonego od tych kosztów?
- 2) Jak należy prawidłowo interpretować punkt 31 wyroku w sprawie C-98/98 Midland Bank, a w szczególności stwierdzenie, że koszty pośrednie „stanowią część podlegających opodatkowaniu kosztów ogólnych podatnika i jako takie są składnikami ceny produktów jego przedsiębiorstwa”?

W szczególności:

- a) Czy fragment ten należy interpretować jako oznaczający, że państwo członkowskie zawsze musi przypisywać część VAT naliczonego do każdej dostawy przy zastosowaniu szczególnej metody przyjętej na podstawie art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy ⁽¹⁾?
- b) Czy ma to miejsce nawet w okolicznościach, gdy koszty pośrednie nie zostały włączone w cenę dostaw podlegających opodatkowaniu, realizowanych przez przedsiębiorstwo?
- 3) Czy okoliczność, że koszty pośrednie zostały przynajmniej w pewnym zakresie faktycznie wykorzystane w podlegających opodatkowaniu dostawach pojazdów
 - a) oznacza, że pewna część podatku naliczonego od tych kosztów musi podlegać odliczeniu?
 - b) Czy ma to miejsce nawet w okolicznościach, gdy koszty pośrednie nie zostały włączone w cenę podlegających opodatkowaniu dostaw pojazdów?

- 4) Czy co do zasady uzasadnione będzie pominięcie podlegających opodatkowaniu dostaw pojazdów (lub ich wartości) do celów zastosowania szczególnej metody na podstawie art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 1 marca 2017 r. – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne**

(Sprawa C-160/17)

(2017/C 178/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain.

Druga strona postępowania: Région wallonne.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie planu lub programu obejmuje ustanowienie przez organ regionalny obszaru na mocy przepisu o charakterze prawodawczym:

- mające na celu jedynie określenie granic terenu, na którym może zostać zrealizowany projekt zagospodarowania przestrzennego, zważywszy, że projekt ten, który musi zmierzać do osiągnięcia określonego celu – w niniejszym przypadku polegającego na zmianie i rozwoju funkcji miejskich i wymagającego utworzenia, zmiany, rozszerzenia, rozbiórki lub podniesienia lądowych ciągów komunikacyjnych i przestrzeni publicznych – stanowi podstawę ustanowienia obszaru, a zatem skutkuje akceptacją koncepcji owego projektu, przy czym do realizacji projektu konieczne jest jeszcze uzyskanie pozwolenia, wymagającego z kolei oceny oddziaływania na środowisko,
- a konsekwencją owego ustanowienia z punktu widzenia proceduralnego jest to, że wnioski o pozwolenie na działania lub prace w obrębie owego obszaru są wydawane w postępowaniu umożliwiającym odstępstwa od założeń zagospodarowania przestrzennego, przy czym założenia zagospodarowania przestrzennego mające zastosowanie do odnośnych gruntów przed ustanowieniem owego obszaru zachowują moc, lecz postępowanie to może pozwolić na łatwiejsze uzyskanie odstępstw od owych założeń,
- przy czym wspomniany obszar korzysta z domniemania celu publicznego w odniesieniu do dokonania wywłaszczeń w ramach planu wywłaszczeń załączonego do ustanawiającego ten obszar przepisu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Edel Grace, Peter Sweetman/An Bord Pleanála**

(Sprawa C-164/17)

(2017/C 178/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edel Grace, Peter Sweetman

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji gdy

- a) zasadniczym celem terenu chronionego jest zapewnienie siedliska dla określonego gatunku,
- b) charakter siedliska, które jest korzystne dla tego gatunku, oznacza, że część terenu, która jest korzystna, będzie się w sposób nieunikniony zmieniać z upływem czasu, oraz
- c) w ramach proponowanego przedsięwzięcia zostanie wprowadzony plan zagospodarowania terenu jako całości (uwzględniający zmiany w zagospodarowaniu części terenu, na które samo przedsięwzięcie nie ma bezpośredniego wpływu), który ma zapewnić, że w żadnym momencie odpowiednia dla wspomnianego siedliska powierzchnia terenu nie zostanie zmniejszona, a nawet może zostać zwiększona, przy czym
- d) przez cały cykl życia przedsięwzięcia inwestycyjnego część terenu nie będzie mogła służyć jako odpowiednie siedlisko, środki takie jak opisane w lit. c) mogą być w sposób słuszny uznane za łagodzące?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála**

(Sprawa C-167/17)

(2017/C 178/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court.

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Volkmar Klohn.

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarty w art. 10a dyrektywy o udziale społeczeństwa przepis dotyczący „niezbyt drogiej procedury” może mieć jakiegokolwiek zastosowanie w sprawie takiej jak sprawa badana, w której zaskarżone pozwolenie na budowę zostało wydane przed upływem ostatecznego terminu transpozycji tej dyrektywy, a samo postępowanie odwoławcze od pozwolenia również zostało wszczęte przed upływem tego terminu? W razie odpowiedzi twierdzącej, czy wymóg „niezbyt drogiej procedury” zawarty w dyrektywie o udziale społeczeństwa potencjalnie stosuje się do wszystkich kosztów poniesionych w postępowaniu, czy jedynie do kosztów poniesionych po upływie ostatecznego terminu transpozycji?
- 2) Czy sąd krajowy, który dysponuje swobodą oceny w zakresie zasądzania kosztów od strony przegranej, wobec braku szczególnych unormowań w danym państwie członkowskim dotyczących transpozycji art. 10a dyrektywy przewidującej udział społeczeństwa, wydając postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania, do którego ma zastosowanie ów przepis, obowiązany jest zapewnić, by jego rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nie uczyniło procedury „zbyt drogą”, czy to z uwagi na bezpośrednią skuteczność odpowiednich przepisów, czy też z uwagi na ciężący na sądzie państwa członkowskiego obowiązek wykładni krajowych norm postępowania w sposób najszerzej jak to możliwe realizujący cele art. 10a?
- 3) Czy, w przypadku gdy postanowienie w przedmiocie kosztów nie budzi zastrzeżeń i wobec braku zaskarżenia należy uznać je za ostateczne i prawomocne na gruncie prawa krajowego, prawo unijne wymaga, by:
 - a) Taxing Master [urzędnik sądowy właściwy ds. kosztów], na którym na gruncie prawa krajowego ciąży powinność ustalenia kwoty kosztów racjonalnie poniesionych przez stronę wygrywającą; lub

- b) sąd, do którego wpłynął wniosek o kontrolę sądową decyzji Taxing Mastera miał jednak obowiązek odstąpienia od mających zwykle zastosowanie norm prawa krajowego oraz ustalenia kwoty zasądzonych kosztów w sposób zapewniający, by postępowanie nie okazało się zbyt drogie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 6 kwietnia 2017 r. – X/Belastingdienst/Toeslagen**

(Sprawa C-175/17)

(2017/C 178/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Druga strona postępowania: Belastingdienst/Toeslagen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008 L 348, s. 98, tzw. dyrektywy powrotowej) w związku z art. 4, 18, 19 ust. 2 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo Unii wymaga by środek odwoławczy wnoszony do sądu wyższej instancji – o ile przepisy prawa krajowego przewidują możliwość jego wniesienia w ramach postępowania mającego za przedmiot zaskarżenie decyzji zawierającej decyzję nakazującą powrót w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE – miał automatycznie skutek zawieszający, jeśli obywatel państwa trzeciego powoła się na to, że wykonanie decyzji nakazującej powrót jest związane z poważnym ryzykiem naruszenia zasady non-refoulement? Innymi słowy, czy w takim przypadku wydalenie obywatela państwa trzeciego musi zostać zawieszane do czasu upłynięcia terminu na wniesienie owego środka odwoławczego do sądu wyższej instancji lub – gdy rzeczony środek odwoławczy został wniesiony – do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie owego środka odwoławczego, bez konieczności wystąpienia osobno z odnośnym wnioskiem przez obywatela państwa trzeciego?
- 2) Czy przepisy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. 2005 L 326, s. 13, tzw. dyrektywy w sprawie procedur azylowych) w związku z art. 4, 18, 19 ust. 2 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo Unii wymaga by środek odwoławczy wnoszony do sądu wyższej instancji – o ile przepisy prawa krajowego przewidują możliwość jego wniesienia w ramach postępowania dotyczącego oddalenia wniosku o udzielenie azylu w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2005/85/WE – miał automatycznie skutek zawieszający? Innymi słowy, czy w takim przypadku wydalenie obywatela państwa trzeciego musi zostać zawieszane do czasu upłynięcia terminu na wniesienie owego środka odwoławczego do sądu wyższej instancji lub – gdy rzeczony środek odwoławczy został wniesiony – do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie owego środka odwoławczego, bez konieczności wystąpienia osobno z odnośnym wnioskiem przez obywatela państwa trzeciego?

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament

(Sprawa T-570/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego do zadań pomocniczych — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Mobbing — Artykuł 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Czteromiesięczny regulaminowy termin na udzielenie odpowiedzi — Decyzja OUZU o wszczęciu dochodzenia administracyjnego — Niezajęcie przez OUZU stanowiska w sprawie rzeczywistego charakteru zarzucanego mobbingu w regulaminowym terminie na udzielenie odpowiedzi — Pojęcie dorozumianej decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia — Akt nieistniejący — Niedopuszczalność)

(2017/C 178/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HF (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Taneva i M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę Parlamentu, która to decyzja miała zapaść w dniu 11 kwietnia 2015 r., oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia złożony przez skarżącą w dniu 11 grudnia 2014 r., a po drugie, o uzyskanie naprawienia krzywdy, jakiej skarżąca w swej ocenie doznała.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Parlament Europejski pokrywa własne koszty i zostaje obciążony połową kosztów poniesionych przez HF.
- 3) HF pokrywa połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016 (sprawa zarejestrowana początkowo w sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-142/15 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament

(Sprawa T-584/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy do zadań pomocniczych — Artykuł 3b WZiP — Kolejne zatrudnienia w charakterze pracownika — Umowy na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Nadużycie władzy — Wniosek o udzielenie wsparcia — Prawo do bycia wysłuchanym — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2017/C 178/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HF (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Deneys i S. Alves)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE mająca na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu o nieprzedłużeniu ze skarżącą umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego do zadań pomocniczych, a po drugie, uzyskanie odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącą z racji tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HF zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-14/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Deutsche Post/Komisja

(Sprawa T-152/12) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Sektor pocztowy — Pomoc przyznana Deutsche Post przez władze niemieckie — Podwyżka cen znaczków w związku z subwencjami wypłaconymi w celu pokrycia kosztów emerytur pracowników mających status urzędnika — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Sedemund, T. Lübbig i M. Klasse)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan, T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: UPS Europe NV/SA (Bruksela, Belgia) i United Parcel Service Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci E. Henny i T. Ottervanger, następnie T. Ottervanger)

Przedmiot

Oparty na art. 263 TFUE wniosek zmierzający do stwierdzenia nieważności art. 1 i art. 4-6 decyzji Komisji 2012/636/UE z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka C 36/07 (ex NN 25/07) wdrożonego przez Niemcy na rzecz Deutsche Post AG (Dz.U. 2012, L 289, s. 1).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Deutsche Post AG.
- 3) UPS Europe i United Parcel Service Deutschland pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMART)

(Sprawa T-488/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 czerwca 2015 r. (sprawa R 1734/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SNAP)

(Sprawa T-489/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 czerwca 2015 r. (sprawa R 1938/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

- 2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (Viewty)

(Sprawa T-498/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 czerwca 2015 r. (sprawy połączone R 1935/2014-2 i R 1563/2014-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE)

(Sprawa T-499/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 czerwca 2015 r. (sprawy połączone R 1565/2014-2 i R 1939/2014-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO)

(Sprawa T-500/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 czerwca 2015 r. (sprawa R 1940/2014-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2017 r. – LG Electronics/EUIPO – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Sprawa T-534/15) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 178/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Wulff i U. Hildebrandt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 czerwca 2015 r. (sprawy połączone R 1937/2014-2 i R 1564/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Cyrus Wellness Consulting GmbH a LG Electronics, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) LG Electronics, Inc., pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Cyrus Wellness Consulting GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 27 marca 2017 r. – Frank/Komisja

(Sprawa T-603/15) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Program ramowy „Horyzont 2020” w zakresie badań naukowych i innowacji — Zaproszenie do składania wniosków i powiązanych działań przewidzianych w programie pracy ERBN na rok 2015 — Decyzja ERBN stwierdzająca brak kwalifikowalności wniosku złożonego przez skarżącą — Dorozumiana decyzja Komisji oddalająca skargę administracyjną na decyzję ERBN — Błędne wskazanie strony pozwanej — Niedopuszczalność)

(2017/C 178/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Regine Frank (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo W. Trautner, następnie E. Niitväli, M. Reysen, następnie E. Niitväli, M. Reysen oraz S. Wachs oraz w końcu S. Conrad, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (AW ERBN) z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie braku pozytywnej oceny złożonego przez skarżącą w ramach programu „ERC starting grant” wniosku nr 680151 na pierwszym etapie postępowania i który nie został dopuszczony do oceny w ramach drugiego etapu oraz dorozumianej decyzji Komisji oddalającej skargę administracyjną złożoną przez skarżącą zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającego statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (Dz.U. 2003 L 11, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Regine Frank oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Klausner Holz Niedersachsen/Komisja**(Sprawa T-101/16) ⁽¹⁾****(Skarga na bezczynność — Pomoc państwa — Dostawa drewna — Wstępne badanie domniemanej pomocy przyznanej przez władze niemieckie w postaci umów dostawy drewna — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję w rozsądnym terminie — Oczywista niedopuszczalność)**

(2017/C 178/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Reich, C. Hipp i T. Ilgner)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 265 TFUE, mający na celu stwierdzenie, że Komisja niezgodnie z prawem zaniechała wydania decyzji w rozsądnym terminie w ramach wstępnego badania domniemanej pomocy państwa przyznanej przez władze niemieckie na rzecz skarżącej w postaci umów dostawy drewna.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Klausner Holz Niedersachsen GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 20 marca 2017 r. – Kohrener Landmolkerei i DHG/Komisja**(Sprawa T-199/16) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności — System gwarantowanych tradycyjnych specjalności — Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/304 — Termin na złożenie do Komisji przez właściwe organy zawiadomienia o sprzeciwie — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]**

(2017/C 178/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Niemcy) i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Wagner)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Triantafyllou, J. Guillem Carrau i J. Herkommer, następnie D. Triantafyllou i J. Herkommer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 263 TFUE wniosek zmierzający do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/304 z dnia 2 marca 2016 r. rejestrującego w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS)] (Dz.U. 2016, L 58, s. 28).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Kohrener Landmolkerei GmbH i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

**Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark/
Komisja**

(Sprawa T-203/16) ⁽¹⁾

**(Pomoc państwa — Skarga do Komisji — Skarga na bezczynność — Zajęcie przez Komisję stanowiska
kończące stan bezczynności — Umorzenie postępowania)**

(2017/C 178/28)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark (Ikast, Dania) (przedstawiciel: N. Gade, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i S. Maaløe, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja bezprawnie nie dotrzymała terminów dotyczących czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie pomocy państwa, zaś po wszczęciu formalnego postępowania w bezprawny sposób nie wydała rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej do niej przez skarżącą w przedmiocie pomocy państwa skargi.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark i Komisja Europejska zostają obciążone kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016

Postanowienie Sądu z dnia 27 marca 2017 r. – Palos Caravina/CdT

(Sprawa T-725/16) ⁽¹⁾

**(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Urzędnicy — Zatrudnienie — Przekazanie informacji
dotyczących powołania osoby trzeciej — Artykuł 25 akapit trzeci regulaminu pracowniczego — Umorzenie
postępowania)**

(2017/C 178/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria José Palos Caravina (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci A. Salerno i P. Singer)

Strona pozwana: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) (przedstawiciele: M. Garnier i J. Rikkert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności po pierwsze, decyzji odmownej CdT z dnia 23 grudnia 2015 r. w sprawie przekazania skarżącej informacji dotyczących powołania osoby trzeciej a po drugie, decyzji CdT z dnia 5 lipca 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej na tę decyzję odmowną.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) pokrywa własne koszty jak również koszty poniesione przez Marię José Palos Caraviņę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-20/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Węgierski podatek obrotowy od reklamy — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej zwrot — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/30)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciel: M. Fehér, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i P.-J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji C(2016) 6929 wersja ostateczna Komisji z dnia 4 listopada 2016 r. dotyczącej środka SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) zastosowanego przez Węgry w dziedzinie opodatkowania dochodów z reklamy.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Le Pen/Parlament

(Sprawa T-86/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Członek Parlamentu Europejskiego — Odzyskanie przez potrącenie dodatków wypłaconych z tytułu zwrotu kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint-Cloud, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Ceccaldi i J. P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 TFUE i 279 TFUE mający na celu zawieszenie wykonania decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 5 grudnia 2016 r. stwierdzającej, że kwota 298 497,87 EUR została nienależnie wypłacona skarżącej i powinna zostać przez nią zwrócona, jak również noty debetowej nr 2016-1560 z dnia 6 grudnia 2016 r., wystawionej w następstwie tej decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kibelisa/Rada

(Sprawa T-139/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roger Kibelisa (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kampete/Rada

(Sprawa T-140/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ilunga Kampete (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Amisi Kumba/Rada

(Sprawa T-141/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gabriel Amisi Kumba (Kasa-Vubu, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kaimbi/Rada

(Sprawa T-142/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Delphin Kaimbi (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Ilunga Luyoyo/Rada

(Sprawa T-143/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kasa-Vubu, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci O. Okito i A. Ouannès)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Numbi/Rada

(Sprawa T-144/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: John Numbi (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 marca 2017 r. – Kanyama/Rada

(Sprawa T-145/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające — Demokratyczna Republika Konga — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Célestin Kanyama (La Gombe, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: O. Okito i A. Ouannès, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE i mający na celu zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2016/2230 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2016, L 336 I, s. 1).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 marca 2017 r. – RV/Komisja

(Sprawa T-167/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Służba publiczna — Skierowanie na urlop i na emeryturę — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 178/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RV (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie skierowania skarżącego na urlop w interesie służby i z urzędu na emeryturę z dniem 1 kwietnia 2017 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2017 r. – Boehringer Ingelheim International/Komisja

(Sprawa T-191/17)

(2017/C 178/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciel: C. Schoodernbeek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 19 stycznia 2017 r. C(2017)379 (final);
- stwierdzenie, że ta decyzja wykonawcza Komisji wywiera skutki prawne aż do momentu przyjęcia przez tę instytucję nowej decyzji;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami jak również tymi poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja Komisji z dnia 19 stycznia 2017 r. została wydana z naruszeniem art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 w związku z art. 11 dyrektywy 2001/83/WE oraz zawiadomienia dla składających wnioski.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja Komisji z dnia 19 stycznia 2017 r. pozostaje w sprzeczności ze odpowiednimi przepisami i wytycznymi, jak również praktyką stosowania prawa w innych przypadkach, efektem czego została ona wydana z naruszeniem zasad równości traktowania oraz zakazu dyskryminacji i prowadzi do zakłócenia konkurencji.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2017 r. – RZ/EKES i Komitet Regionów

(Sprawa T-192/17)

(2017/C 178/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RZ (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- udzielenie jej dostępu do dokumentów z akt postępowania w sprawie [poufne]⁽¹⁾, dotyczących polubownego rozstrzygnięcia oraz wyrażenie zgody na złożenie przez nią uwag w tej kwestii;
- stwierdzenie nieważności wspólnej decyzji Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) i Komitetu Regionów (KR) w sprawie przeniesienia z urzędu [poufne] do dyrekcji tłumaczeń, które było wynikiem zawartego w tej sprawie porozumienia w okresie pomiędzy 14 stycznia a 4 lutego 2016 r., ponieważ porozumienie to przewidywało zarazem przeniesienie z urzędu oraz zachowanie przez [zainteresowanego] swoich obowiązków [poufne];
- stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu [poufne] do dyrekcji tłumaczeń przy jednoczesnym zachowaniu w szerokim zakresie swoich obowiązków [poufne], wydanej w dniu 11 maja 2016 r. przez KR w następstwie tego porozumienia;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego KR z dnia 13 grudnia 2016 r. i decyzji sekretarza generalnego EKES z dnia 19 grudnia 2016 r. w zakresie, w jakim potwierdzają wytyczne udzielone w dniu 30 czerwca stronie skarżącej przez dyrekcję tłumaczeń w celu wykonania decyzji KR z dnia 11 maja 2016 r.;
- zasądzenie od EKES i KR wspólnie na rzecz strony skarżącej kwoty 25 000 EUR, oszacowanej tymczasowo i ex aequo et bono, w ramach rekompensaty za naruszenie reputacji zawodowej, autorytetu i uszczerbku na zdrowiu, które wynikały z zaskarżonych decyzji;
- obciążenie EKES i KR wspólnie kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego, ponieważ strona skarżąca nie została wysłuchana przed podjęciem przez EKES i KR za wspólnym porozumieniem decyzji o przeniesieniu urzędnika z urzędu lub z uwagi na to, że decyzja podjęta przez KR w wykonaniu tego porozumienia nie została niezwłocznie doręczona na piśmie stronie skarżącej a nie wyjaśniono jej całkowicie i jednoznacznie motywów tej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 7 akapit 1 regulaminu pracowniczego, a także nadużycia władzy i uchybień proceduralnych, ponieważ urzędnik został przeniesiony z urzędu do dyrekcji tłumaczeń przy jednoczesnym zachowaniu w dużej swoich obowiązków w rozpatrywanym wydziale językowym.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie interesu służby, ponieważ powodem przeniesienia z urzędu było zakończenie sytuacji bez wyjścia lub ochrona urzędnika przed stroną skarżącą.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 21 akapit pierwszy i drugi regulaminu pracowniczego w związku z tym, że sekretarze generalni EKES potwierdzili skierowane przez dyrekcję tłumaczeń do strony skarżącej polecenie służbowe kontynuowania przydzielania lub zlecenia przydzielania zadań rozpatrywanemu urzędnikowi.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania w związku z tym, że sekretarze generalni potwierdzili instrukcje udzielone stronie skarżącej przez dyrekcję tłumaczeń w zakresie zlecenia przydzielania rozpatrywanemu urzędnikowi pracy równoważnej pod względem liczby i wagi do prac powierzanych tłumaczom z podobnym doświadczeniem oraz w zakresie zlecenia rewizji tłumaczeń na porównywalnych warunkach.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia decyzji dotyczących urlopu w związku z tym, że sekretarze generalni potwierdzili instrukcje udzielone stronie skarżącej przez dyrekcję tłumaczeń w zakresie przedstawiania tego samego dnia lub najpóźniej następnego dnia motywów interesu służby, sprzeciwiających się pozytywnemu rozpatrzeniu wniosku urlopowego od rozpatrywanego urzędnika, ograniczając je do nadrzędnych względów.

⁽¹⁾ Informacje poufne.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2017 r. – SB/EUIPO**(Sprawa T-200/17)**

(2017/C 178/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SB (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej dyrektora wykonawczego Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie przedłużenia po raz drugi ze skarżącą umowy zatrudnienia oraz decyzji dyrektora wykonawczego EUIPO z dnia 19 grudnia 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 1 września 2016 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej w wyniku zastosowania wewnętrznych przepisów skarżącej zrównujących urzędników i personel tymczasowy zatrudniony na czas nieokreślony. Co więcej, dokonując rozróżnienia między personelem tymczasowym zatrudnionym na czas określony i personelem tymczasowym mającym umowy na czas nieokreślony pozwana narusza regulamin pracowniczy oraz, w niniejszej sprawie, zasadę równego traktowania
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia lub niezgodnego z prawem, wewnętrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieposzanowania obowiązku staranności wobec personelu.
4. Zarzut czwarty dotyczący dyskryminacji ze względu na wiek w wyniku stosowania przez pozwaną polityki kadrowej nakierowanej na obniżenie średniego wieku personelu.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2017 r. – Out of the blue/EUIPO – Dubois i MFunds USA**(FUNNY BANDS)****(Sprawa T-214/17)**

(2017/C 178/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Out of the blue KG (Lilienthal, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Hasselblatt, V. Töbelmann i A. Zarm)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Frédéric Dubois (Lasne, Belgia) i MFunds USA LLC (Miami Beach, Floryda, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciele spornego znaku towarowego: Frédéric Dubois i MFunds USA LLC

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FUNNY BANDS” – unijny znak towarowy nr 9 350 794

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 stycznia 2017 r. w sprawie R 1081/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie unijnego znaku towarowego nr 009 350 794 „FUNNY BANDS” na podstawie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą;
- obciążenie właścicieli unijnego znaku towarowego ich własnymi kosztami, w przypadku gdy przystąpią do sprawy w charakterze interwenientów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – HF/Parlament

(Sprawa T-218/17)

(2017/C 178/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HF (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
W konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 czerwca 2016 r. oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia skarżącej z dnia 11 grudnia 2014 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 stycznia 2017 r., otrzymanej w dniu 11 stycznia 2017 r., oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 6 września 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty zadośćuczynienia w kwocie ustalonej ex aequo et bono na 90 000 EUR za krzywdę, której doznała skarżąca;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony, naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i zasady postępowania kontradiktoryjnego.
2. Zarzut drugi dotyczący błędów proceduralnych obarczających wadą zaskarżoną decyzję oraz stronniczości postępowania prowadzonego przez Komitet.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku wspomaganie i obowiązku staranności oraz naruszenia art. 12a i 24 regulaminu pracowniczego.

**Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – M J Quinlan & Associates/EUIPO – Intersnack Group
(Kształt kangura)**

(Sprawa T-219/17)

(2017/C 178/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: M J Quinlan & Associates Pty Ltd (Hope Island, Queensland, Australia) (przedstawiciele: adwokaci M. Freiherr von Welser i A. Bender)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt kangura) – unijny znak towarowy nr 13 342

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 stycznia 2017 r. w sprawie R 218/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- wyznaczenie rozprawy, aby w pełni zagwarantować stronie skarżącej prawo do bycia wysłuchanym.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2017 r. – Pfalzmarkt für Obst und Gemüse/EUIPO (100 % Pfalz)

(Sprawa T-220/17)

(2017/C 178/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG (Mutterstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Gehweiler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „100 % Pfalz” – zgłoszenie nr 15 085 475

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie R 1549/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2017 r. – Rstudio/EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Sprawa T-230/17)

(2017/C 178/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Edenborough, QC, i G. Smith, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Embarcadero Technologies, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „RSTUDIO” – zgłoszenie nr 999 644

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 493/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu i we wcześniejszych postępowaniach; posiłkowo w przypadku wstąpienia interwenienta solidarne obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu i we wcześniejszych postępowaniach.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie oceniła towary, dla których został przedstawiony dowód używania, co doprowadziło ją do dokonania nieprawidłowego porównania towarów;
- Izba Odwoławcza błędnie oceniła podobieństwo rozpatrywanych towarów i podobieństwo omawianych znaków, przez co błędnie oceniła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – El Corte Inglés/EUIPO – AATC Trading (ALIA)**(Sprawa T-299/13)** ⁽¹⁾

(2017/C 178/48)

Język postępowania: hiszpański

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2017 r. – MPF Holdings/Komisja**(Sprawa T-788/14)** ⁽¹⁾

(2017/C 178/49)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 3 kwietnia 2017 r. – Corsini Santolaria/EUIPO – Molins Tura (biombo 13)**(Sprawa T-145/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 178/50)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 20.6.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2017 r. – Tri Ocean Energy/Rada**(Sprawa T-383/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 178/51)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

**Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2017 r. – La Patrouille/EUIPO – Alpha Industries
(Przedstawienie kanciastej figury)**

(Sprawa T-709/16) ⁽¹⁾

(2017/C 178/52)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2017 r. – La Patrouille/EUIPO – Alpha Industries (AEROBATIX)

(Sprawa T-710/16) ⁽¹⁾

(2017/C 178/53)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 6 lutego 2017 r. – Bender/Parlament

(Sprawa T-30/17)

(2017/C 178/54)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)

(Sprawa T-75/17)

(2017/C 178/55)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)

(Sprawa T-76/17)

(2017/C 178/56)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2017 r. – TeamLava/EUIPO – King.com (Animowane ikony)

(Sprawa T-77/17)

(2017/C 178/57)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL